

תת"ע (ירושלים) 10165-03-23 - מדינת ישראל נ' זאהר פארס

תת"ע (ירושלים) 10165-03-23 - מדינת ישראל נ' זאהר פארסשולם ירושלים

תת"ע (ירושלים) 10165-03-23

מדינת ישראל

נגד

זאהר פארס

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[25.11.2024]

כבוד השופטת מיכל שביט

החלטה

1. לאחר ששמעתי את הצדדים ובחנתי את טענותיהם, בכלל זה טענות הנאשם בתגובתו המשלימה כאן, מצאתי כי דין בקשתו לביטול האישום לדחייה.
2. אין חולק כי העבירה המיוחסת לנאשם הינה עבירת מהירות, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, שתועדה במצלמה מסוג א/3, ומועד ביצועה (לכאורה) הינו 27.09.2021. עוד אין חולק על כך שמדובר בעבירה מסוג הזמנה לדין.
3. בהתאם להוראת סעיף 239א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); החלה על עבירה מסוג הזמנה לדין (להבדיל מעבירת קנס, עליה חלה הוראת סעיף 225א לחסד"פ), "(א) עברה שנה מיום שבוצעה עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970, שלא גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם או ניזוק רכוש, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט לפי תקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, אלא אם כן, תוך אותה תקופה, הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה, או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה... (ב) היתה העבירה כאמור בסעיף קטן (א) עבירה שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א לפקודת התעבורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט, אלא אם כן הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה בתוך התקופות כמפורט בסעיף 225א(1)(א) או (2) או התקיים האמור בסעיף קטן (א2)".
4. הואיל ובמקרה דנן החשד לביצוע העבירה המיוחסת לנאשם מבוסס על צילום רכב, הרי שבהתאם להוראת סעיף 239א(ב) לחסד"פ יחד עם הוראת סעיף 225א(1)(א) לחסד"פ, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט, אלא אם כן הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה תוך ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה.
5. יודגש כי בהתאם להוראת הסעיפים הנ"ל, המדינה נדרשת לשלוח לחשוד הודעה על ביצוע העבירה תוך ארבעה חודשים ממועד ביצועה ואין היא נדרשת גם להמציא לו הודעה זאת תוך המועד האמור (השווה רע"פ 867/18 ראובן נתאי נ' מדינת ישראל (04.02.18), פורסם נבו), רע"פ 4967/21 אליהו נחום בע"מ נ' מדינת ישראל (02.08.21), פורסם נבו) ועפ"ת (מחוזי ים) 37939-01-23 דיבקר נ' מדינת ישראל (19.04.23)).

6. כעולה מהמסמכים אותם הגישה המאשימה, עוד ביום 10.10.2021 נשלחה לנאשם, בדואר רשום, הודעה על ביצוע עבירת תעבורה; זו נמסרה לידי עוד ביום 08.11.2021 והוא אף אישר בחתימתו את קבלתה - ר' ההודעה ואישור המסירה, מוצג "ת/1" מיום 10.09.2024. אם כן, לא זו בלבד שהמדינה פעלה כנדרש עת שלחה לנאשם הודעה תוך ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, ואף הרבה למטה מכך (תוך שבועיים בלבד), אלא שאף בוצעה לו מסירה בפועל של ההודעה עוד בטרם חלפו חודשיים ממועד ביצוע העבירה.
7. משפעלה המדינה כנדרש בהוראת סעיף 239א לחסד"פ, לא חל בעניין זה מחסום דיוני המונע את הגשת התביעה. מכאן, חלה על העבירה המיוחסת לנאשם, שהינה עבירה מסוג עוון, תקופת ההתיישנות הקבועה בסעיף 9(א) לחסד"פ, העומדת על 5 שנים ממועד ביצוע העבירה.
8. אשר ליחס בין הוראות החוק הנ"ל, נפסק"כ סעיף 239א לחוק אינו כולל "הוראה אחרת" (במובן סעיף 9 לחוק) לעניין התיישנות של העבירות שפורטו בו. משמע, כי דין התיישנות של העבירות המפורטות בסעיף הוא כקבוע בסעיף 9 לחוק, וכי גם על עבירות אלו ניתן להגיש כתב-אישום (או להמציא הזמנה למשפט לפי תקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974) בגדר תקופת ההתיישנות הקבועה לכל אחת מהעבירות בסעיף 9 לחוק. הוראת סעיף 239א אך מסייגת אפשרות זאת בקביעת תנאי שבתוך שנה מיום ביצוע העבירה הוזמן מבצע העבירה לחקירה, או נשלחה אליו הודעה על ביצוע העבירה. ("ע"פ 6629/98 אורי הלר ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(4), 346).
9. אם כן, סעיף 239א לחוק קובע חובת זימון החשוד לחקירה או מתן הודעה לחשוד באשר לקיומה של עבירת תעבורה, תוך התקופה הנקובה שם, כתנאי להגשת כתב אישום. בהתמלא התנאי, חלה תקופת ההתיישנות הקבועה בסעיף 9 לחוק.
10. במקרה זה ניתן לראות כי מיום ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם, ביום 27.09.2021, עד יום הגשת כתב האישום, ביום 21.03.2023, חלפו 18 חודשים פחות 6 ימים, היינו טרם חלפה תקופת ההתיישנות הקבועה בסעיף 9 לחסד"פ.
11. הנאשם הוסיף וטען כי המאשימה הייתה מנועה מלהגיש את כתב האישום נגדו, במועד בו הוגש, משלא עמדה בתנאים הקבועים בסעיף 57א לחסד"פ להגשת כתב האישום.
12. בהתאם להוראת סעיף 57א לחסד"פ, "א) משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנוהלי רשויות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה."
13. על עבירת התעבורה המיוחסת לנאשם, שהינה מסוג עוון, חלה הוראת סעיף 2א4 להנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.1202 (להלן: "הנחיית היועמ"ש"). זו עומדת לעיון הציבור ואף צורפה לתגובת המאשימה מיום 13.10.2024.
14. על פי סעיף 4א(2) להנחיית היועמ"ש, בעבירה מסוג עוון יש לפעול לסיום הטיפול בתיק (היינו, גיבוש ההחלטה הסופית בעניין תיק החקירה) תוך 18 חודשים ממסירת תיק החקירה לתביעה.
15. בהתאם להוראת סעיף 4ד(1) להנחיית היועמ"ש, ניתנה לראש יחידת התביעות הסמכות להאריך בדיעבד את התקופה הקבועה בסעיף 4א(2) בתקופה של עד 6 חודשים. בין הצדדים ניטשה מחלוקת בשאלה, האם הוארכה התקופה כנדרש. מצאתי, כי שאלה זו אינה טעונה הכרעה, שכן ממילא, כפי שפורט לעיל, ממועד ביצוע העבירה ועד למועד הגשת כתב האישום חלפו 18 חודשים חסר 6 ימים, ומכאן שממילא טרם חלפה התקופה הראשונה הקבועה בסעיף 4א(2) להנחיית היועמ"ש.
16. משלא חלפה התקופה הקבועה בהנחיית היועמ"ש לחקירה והעמדה לדין, הרי שגם לא נחסמה דרכה של התביעה להגשת כתב האישום על פי סעיף 57א לחסד"פ.

17. במכלול האמור לעיל, קובעת אני כי לא חלו כל מחסום דיוני וגם או התיישנות המונעים את הגשת כתב האישום במועד בו הוגש. על כן אני דוחה את הבקשה לביטול כתב האישום הנגזרת מהטענות האמורות.
18. בתגובתו המשלימה הוסיף הנאשם וטען כי יש לבטל את כתב האישום נגדו גם מהטעם שהעבירה לא בוצעה על ידו. לדבריו, הרכב בו בוצעה העבירה, אשר הוא רשום כבעליו, הורד מהכביש לצורך פירוק. לטענתו, אין להטיל עליו אחריות על פי סעיף 27 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], שכן בעניינו חלה הוראת תקנה 162(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, הפוטרת את בעל הרכב מאחריות "אם הוכיח בעל הרכב שהעבירה נעשתה בלי ידיעתו והסכמתו או שנקט בכל האמצעים הסבירים כדי למנוע את ביצועה".
19. מבלי להיכנס לפרטי הגנתו של הנאשם, יובהר כי טענותיו אינו מקימות עילה לביטול האישום מלכתחילה, משעליו להשיב תחילה לאישום ולהוכיח את הגנתו בהליך המתאים לכך, שם - לאחר שמיעת הראיות - יוכל בית המשפט לברר את טענותיו.
20. נוכח האמור לעיל - אני דוחה את הבקשה. על הנאשם להתייצב לדיון במועד שנקבע ולמסור את תשובתו לגוף האישום.
- ניתנה היום, כ"ד חשוון תשפ"ה, 25 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.